

בית-בנסת וישיבת יגדיל תורה לבני דמשק

בירושלים תובביא

לחיות שערנו הי' זנתייכו לנו בית-בנסת וישיבת
בעהק ירושלים הו', עלינו לתודיע לאחינו הסתנדבים
בעם שנתקן לישיבתנו במת דברים, כמו בית, ורמנים
ופחכתאות, גם ספרים, לוישיבת, כמו תלמוד, ורמנים וסוד
כיו ושיע, ומשניות ר"ע והוספים, ושאר ספרים הנעדיכים
לישיבת, לואת בקשתנו מכל הדינים, ישרו י' שחפצו
ורצונו להתנדב לישיבתנו בעתד בהדברים האלו, וסוד
כמות שילוח עם האדנים של ישיבתנו ואנחנו מיכנים
לכתוב שמו על גרבתו, לומר עולם, חן ועושר בפירו
וצדקתו עומדת לעד אביד בשם הכסי הישיבת.

נעלם אכזאננא אן מבענא נספת דתי פורים פי
לינה אל ערבי ותיס אן אתאכתי פי אל מביע וסא לתקי
פע פי כסך הארי, לואליך נפלוכ סן אל משתדיון כל
סן לתו כאסיד אן ישתרי סן הארו אל נספת יערוף הכסו
אל ישיבת ונאל מהאדתו.

ואיצי'א עאן קרוב יסליע סן ענכנא נסאך נדאוד זנתן

נערה אכזאננא עליהום

מי כמוך

לשון ושיחה

סחור זה הספר המביח יורה לישיבת

יגדיל תורה

שנהוסדה לבני דמשק בירושלים.

נדפס

פעהק ירושלים תובביא

שנת יגדיל תורה ויארוף לשיק

דפוס הרר שמואל הלוי צוקרסן

מי קמוה. ואן קמוה. מי דוקה קה. ואן
דוקה קה:

מן סתך יא כאלק. וליס סתך. מן ישנהלך יא
ראוק. וליס ישנהלך:

ארון סתך בר יתפל. אסתך סתך עז
וקטל מי תיית סעז לבל. וסעז לאמין בעד לו:
סולאנא סלך לם יסתע עניא. אסתך יא ברני
אלקוי וחסן הוא לינא. אן חבן סעין. לכו עניא יא
סאתר אסתכין סילעיקא אלו:

מיני תרפי סקדסוני. מי דקר דסני. וסיום אס
גרשוני עוני. דודי לי ואני לו:

פי איאם עוביאס אקדוסה. כאסתתה שניה סר
אללה אלעטיסה. ואליום לוכאן סרדונא וטבאלנא
אלעטיסה כפילי אלו ואנא אלו:

קטלני סאן סובות. גליות ודועות לקטות:
גם אס יהו סערות קרובות. אשתי

כל חובי לו:

נזאנא מן חין אכדודאת. ככסופת דלקלוב ומערופת.

אינא אנאן יכעו אלסראד קרובת וואידת יא
כסת נסיע אלסתרתין אלו:

דמי סתסוסמי אנת. ודגלי ארים סדבר סל
תותה דיהה אכנינו את. קיינו לו:

ארש דס סתקאוסניא. וארפע סניקי בעוט אנביאנא
האדא אלחנא ומולאנא. אנזי אסתתניא אלו:

סיום אביעה הדות. דיו סני קדם עתידות
נפלא גם דסטין צפוני סודות. יעני
סגסון לעבד לו:

האזה אליום אבתדו ארכי סלאנבאר. אנזי כאנו מן
וסקיאלקרים עלינא צאר. יענוב סיהום אלכאנא
אנעאלם סראסראה כלקני מן אלכמן אלעבד אלו:

נהני מימי אסשורוש. סלך חוקם על סברוש.
נשא גרם על סל סקצין וראש. וידקה
תנים לו:

וכאן פי איאם אכאודשירי. סלך סתעב עלא בקן
וחרורי. אתעלא וארתפע עליא גסיע האבם ודודי
ואללה ריה אלו:

זמן בשנת שלש קמלוותו. להראות קלי
 עבדיו. תכונתו. ואבני גור מתקנסות
 על אדמתו. ועפרות נקב לו :

היה פי סנה אלתאלתה לצלפנתו. לירחי לנטיע עבדו
 פברתו וחנאר אשארן יבצו שלא ארצו. וארחב
 כלפראב אלו :

תלק לבל יבצו שישן נתו. נה קדוש קרואו
 קתו. בתצר נעת ביתו. אנה למושב
 לו :

ססם פער לנטיע אהל שישן. וקום מודעט
 בולטתן פי חיש נענת אלכסאן. אשתרא
 להנלות אלו :

קעם עשות רצון פלי איש ויעדו. ואלן אינם
 לאיש יין עבדו. וקמת קלי שואל פי
 מתסודו. אשר יתסי לו :

אשאר ליענע רצא נטיע רטול ופברתו. וליס מנעב
 ללרנול כטר סברתו. וליעמי לנטיע מאלב
 כפארית שארנו. אלדי יתאג אלו :

נמר אוקפו קדי הערשים. גם נשתי ספלקה
 עשקה סקנתה נשים. ומשקה הנשים
 פאגשים. שבעה ימים וקפרו לו :

אנטיע נטיע אכעווכין נטיען. איצא יעתי אצלמאנת
 ענת ציאפת נסוראן בדיעא. וציאפת אלנסוראן
 כלארנאל מביעא. מבעה איאס יעדו אלו :

קסוב לב ספלק פיו. אטר לקביא לפינו את
 יפת העין. ומסאן בדרו לאטר אלו.
 העיקה פנתו והעמד לו :

ליו צאר כאטר אלמנד בלכאטר סתודתא. קאל
 ליניבו לקודאבו אלא קרת ען אלסליתא. ואבת
 וקאל יא פ ציחא. וקרת ונהווא וקאלת אלו :

לקרובים אריו תושבים עליקן. שאל
בפעוהו קסוקן. הוא קסן לפורענות
סוקן. לבו יקבי אן לו :

לקרובין אליה אתו עלא סא צאר. לשונמא סאל
ובאוטו כאלחוצאר. וסן בערתום הסן אלעדו
אציה. קלבו ינסע גיש אלו :

סועצותיו כבת נתונות. היו לעשו רפואות
צפונות. כי לוצא אקרזת ראשונות.
נס פלקה לא הרתה לו :

אשוואדו כאלסטה סעפיות צארז ליקטי שאפיות
שאפיות אן לוצא נסך אליאניאט איצא
כלאצא לס צארז אלו :

טעיו לקרוא לקריתסוניה. לקביא קליסרת

תוצר לקניו. והנערה אשר תיטב בעיניו.
קהור יקרתה לו :

אשאר לינארז לנטיע סדן הכסו ובכאדו ליכיו גיטע
סחמנת אלעורה לענדו. ואלצביה אכזו תחסן
ענדו. נקד יקרהא אלו :

סנסן לואיר האיר תבה. גישיש קנפור קרויו
אבת. סרס טקה ציוו רפואה קרת. כי
הפקה יהנה קסיד לו :

פרע סן יאיר אציוא ואברק. כל סא תשרוק אלסמס
יעלה ריברק. קבל אנקצא טר אלעאפיות אשרק אן
סרק אליה סעיל אלו :

עשו נאמנה נדקה הקת. היא אסתר בת
דורו כנה כנסת. וכמות אביה נאמנה.
לקסה קרדכי לו :

ענדו כאנת אסתר סחצונה ככדורהא היא אסתר כפת

עמי בארשם בברוא ובסוד אגודא ואגודא
אגודא בודני אלו :

קשה סו ופלי ופלום. ופליה אפתי אל
בית הקנה ענה ופלום. ופליה
צנה קה לני לשהום. בי הוא ארוע
והשתמי לו :

זרם חן סן עני אנוב ופליה סן ניר אלהים
ואחברת אסוי אלא בית אימך סו
אאלמא ופודני ועא להא אפני לללאסה ואנצני
לראם אן הוא סודאני ואפני אלו :

צנה לבשה בפיסקקה. לא הענה אפתי
עקה ופליקה. ופליה אהנה ורוב
הפארקה. בי סני קוקה לו :

עדי לבסה בעלמנתהא לס ככרת אפתי קוסרא
וסולחתהא ואלסוך חתא וסר פברחהא. אן
סן ער אלהותארת אלו :

קשב רב קשב צויר ספור. קשרים ספק
קבועים לשפור. והנם חושבים על ספק
לאמר. הקה נתקנה לו

נפסה אימך צנה צת ארעמים סן מודייה אימך.
אזוי ללמאם האפין. ודום עלא קל אלסוך
בזרעין לוסלו תעאליה ונתאל אלו :

קשה אפתי לקנה באפתי שפי. בשם סרדני
ונקבם בפפי. בקש ונבצא לפני צני
עופה. בי בול קרים ישאו לו :

זרם אסור ללסוך סו אקודא אלהותאם באפם
סרדני ואנבתם כוסותאם אנבלב אלאסר וסוד
נחואב. אן חכם אלנ באף יוסלו אלו :

שניהם נתלו על העי. בי שפע סרדני לשונם
בהנעיו. נשקה לפלך סם הקנה רועי.
אולי יפקה ונוקלה לו :

אנצלו עלא אכבווק תינעום. אן ססע סרדני כלטוח
למאנעום. נסקי ללסוך סם תפרק כינארתום
בזני יעני וקדר אלו :

תשיעך ואת צפינה לדור אחרון. ונתקרה על
ספר הזקרון. לקיות לו מן השלה
תגטיל ונתרון פי פועל אדם ישלם לו :
אלפתי הארא לניל אלאכה מעפית אנחבת עלא
כותאב אנכוראנית לתבון אלו מן אלסוך טיה
וכפאית. אן פעל אלאנסאו יטאוי אלו :

פרק שני

אמר קל אלה הדברים. אתשודש את הקן
הרים. ונשאתי מעל קל השמים. ותועפות
הרים לו :

כער נסיע האולא אלסור אלאושרי. עלא לתבון
אנתקרה ותפש מן עלא נסיע האבם וזירי
וקוית אנבאא קוית אלו :
נסנע סרדכי מסנד לרשע. לון עטלק אשר
מפסן פשע. נעה הסיף על מסאתו פשע
לא יאבה תקח פלם לו :

אסתנע סרדכי ליסנוד כפאנס אלודו. מן נפל עטלק
אכיו מן זמאן אלקרם עליא סערת. והאדא
ואר ענא כפואתו נרם אלקרם. למ יאבו אלה
ליסנת אלו :

יום ברע לו פליעקבו הסלף. וקרדכי קתופו
הולף. בקש לתרסר ריב על עם כל נקלה.
עובר וסתעפר על ריב לא לו :

יום רכשו אלו נסיע עבד אלסוך ואלקווא. וסרדכי
בקויתו אשר זאה פתש ליתארת. מע אמה
צעופית וסרדכי אלחצאר. פאדו ומעתי עלא כעוסת
יום אלו :

יעי התפולות פשקים בעדו. ויבו פעיניו בגאן
הסדו. לשלום יד בסרדכי לבדו. מי לקטר
נתפל לו :

אשר באלחיל כאלסכון במברו. ואסתווא בתצרתו
באקרתאר. וסדו. ליסד יד במרדכי לוותרו
מסתווי ללאמר יעב אלו :

תקדש בקרבך וקרב לבבך חוקי ויאמר קדשו וז
 עת לשחוק. ויבא עצות מן חוקי קדשת
 קשקשת לא לו :

בתר מן ביה עדר דהב ופציא וקא בקלבו האזה ווקת
 לוצור דבא. ואתא אשוואר מן זמאן לוי טציא
 לוסתוורת ססאנן לים אלו :

נפול פור ונדו בטקיל קדרי. וירא מי באגרי
 בת אבי בתענית. וילא ובר מי היא צרת
 סלעיה. קבלו יתקנה יבא לו :

וורטא סוס ובידו טק אלקיעא ופיר אן בארד
 אתווסא מן טול לנא אישריעא ולם דבר אן
 בווארד אלווקת וכלדות אמו סריעא אוניאע
 אלוואלדית יאנז אלו :

הנב אורב יעצותו בעצותו. וישאל שאכה
 סארועו. נגם הוא שני אצות שצני.
 ויסתעוץ קביא לו :

ערב אילאמי ייאוודות אצנאכו. וסלב סלכיה מן
 צביאנו דאיצא הוא אסנאן אלאכודת אסנאט
 ואלנבאת פאלפבויה אלו :

הן עם אחר קורו. וקסיהם שונות ודקדק כל
 יעצותו. דים ינדע וסוסתה יקצורו. קקרו
 און לו :

האודא אסיה וואלדית לטיל לאכרא יטרעו. וסנתוים
 סניידת וסאך לם יחפסו. דה ירעו וזוכעא
 יתצרו. סבלה לים אלו :

סבינותי קסי לנעיה יעל. לאבד זה סני
 הנעל. קל סרפוס אשר לא ברעו
 לבעל. וקר נסה אשר לא נשק לו :

היורת פציא לסנאון אסלך סאב אשעניב לאהרן
 הארא שעב אדני רוב. נטיע ארמאב אלזו לם
 רכטי ללעזיב. ונטיע ארפם אלזו לם קבל אלו :

לקביא אל ינו בעלך אופי. עשרת אלפים
 פגרי כסף. ונפש אשה לכל בית יסרי.
 פנים אשה ולא אשה לו :

וארבע אלף סמאן אלסוך אינא עשרת אלף
 קמאט אינא ונפש אשה לכל בית יסרי
 אינא סרי ונאשרה נפש אשה לו :

וארבע לו בעלך ינו לו סמאן. ונפש אשה
 כל ינו יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 פגרי בעלך. ונפש אשה לכל בית יסרי :

וקאל אנו אלסוך ינו אנו סך וסך. והארא נאמר
 פא יסרי וסך. ואלקים לתצנע פיהם כלום
 עטר. ודמא חמו ודו וליס סמאן אנו :

אינא וסמאן יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי :

סרי וסמאן אלסוך אנו. ונפש אשה לכל בית יסרי.
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 אנו סמאן אנו אנו :

קאל סמאן אנו סמאן. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 לא אינא סרי סמאן לו :

וארבע סמאן אנו סמאן. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי :

קאל סמאן אנו סמאן. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי :

וקאל סמאן אנו סמאן. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי
 ונפש אשה לכל בית יסרי. ונפש אשה לכל בית יסרי :

סוף סוף שאר המועי טי נתן למשיקה
 וסלב למועי וישאל לבחנים פלא ו
 ו קאנו לו :

פרסיה אפרסו בקית אסתא מן ניכל יעקב
 ללחבות למנסנא וישראל ללחבון האודא
 מולאנא אלו כפינא אלו :

נשרות אסר הגיהנה דבר-שקענו עקסר
 בישנים בפרדרי ופרדרי בלבוש שק
 קבר לא יענו קור סנה לו :

סנא אסר כנרתא אנוארתא ספענא זרמא
 כאלושאם בנרתא ומרדכי כלכס א טיש סאיס
 פירא למ שרפנה איש צאר אלו :

בגדים שקסה לתקנישו ולא סבל סקרידות
 נפשו נמשלת לתקד לקסרו ולקנישו
 לבשה סה יעשה לו וי

אחואם בעתות לתובסו ולס קבל מן סרארת נפסו
 ובעתות להתך לתפצו ולתחססו דרתערף
 איש אנצנע אלו :

רוחו הוציא לתקד ודעה ופכישת תכסר לפניו
 שנה ונפתשנן שלח ועל אסר צנה
 לבא אלו סקלד לתקסע לו :

חן אחנא מרדכי דהתך כאלקצא ונסת אלפניא
 לבין ידיה ארציא ואנוסכא בעת ושלא אסר
 וצא לתני אלא אלסוך לתחברע אלו :

בתשובתה אסרה להשיבו דע פי מן סות
 אשר לא יקרא ויבא לבד סאשר
 דשים לו סקלד את שרבים ורבו
 בסקרי איש להשתנות לו :

כניסאבהא קאלת לתגאונבו אשרף אן ססראתל
 אלקתא אלו ידכול וסם ידענו מן ניר אלו
 יסו אנו אלסוך אלא קציב דתבו בתקרב אלתיול
 ליסגוד אלו :

יקור בשסע דברי הדסה ועס אקה פי אן

אל תשקפה אשר עשיתי לך :

יא חסד כאלופא יא נרו אלנעים איש מואתיך אן
אלכל סתורן. וקאת ימי אלטלך וחמן אנמעיז
אנא אלציואפה אלדי צונת אלז :

לקסי קראתם לסוד נגטם. ונעא קסן בזם
הווא שטם ונעלם. והוא בטלנים
ותקלם. ורוזנים טשקם לז :

אנערותים לנדא לזר סכנזי. וזר חסן בראלך
אזיום פרחן ומעוזי. והוא באלצלסין יסתחז.
ואנחורא סצחכיה אלז :

נבא אקבו ורש אשתו. וספר לקם נכורז
ומקשלתו. ועזרה עוסדת לעשתו. תי
הסדנה לא לז :

ונאב סכניו וזרם ונתי. וחכא לחום כרסי ועלצנתו.
ואלקנא וואקפיה לחראתו. יא וזיל אנסבת
חכי לים אלז :

נצנזו עשות עי נבזם סמשים. לתחות עליו
קריש קרשים. ולחביט סתפני סבל

קרשים. קריש תקם ופסש לז :

שאר עליה ריענע כוזק פלוז ארוזע כססן. ליעכט
עליה סרדני לזי סן נסל אלנביא. ואלקרוסין
ולחיד כנרצו סן נסיע אכרשין. כראם שאלם יפתש
אלז :

פרק שלישי

אידום עדר צאנו בפר. ותוד שנה סקלך
עד ימי חוסר. פספר הוברזות וקנה
בפר. ויובע יי את אשר לז :

אירב לקסיע ננסי פתיש כדאן. ומארת טסת אלטלך
חנא סא בקא יהרא ואסר ליאתו כבתאב
אלכרנאית ועאר נרא וישרף אללה אנא אלדי
אלז :

ספעאו דבר סרדני ספורש. מה נעשה וקד
ועלה ברש. ויאסרוני לא פורש. סת
יעשה לז :

בלחן ונה אמר סרדכי סברוב פאל איש אנצט וקאר
ועפטייה ללחטו ב וקאלו אן עם סברוב איש
אנצט אלו :

נה און קמן גרדיה. מה קעשלות פאיש אשר
סעלה ספוי ביקרו. ויען וקעש פאישיה.
פי כסיל סתמה לו :

בדאך איליה כעף עלא ארין חסן וספע. איש יענע
ללחטו ארי אסלך סערן בוקאר וי ארנו
ואתעוור במפעו. חם אלנאה ייב כפרא אלו :

דער לעדוהו בעריו סלכיס. וקעבת לפעיו אקד
סעסיכיס. ולכו כספעקו וקען סעסוס.
ואן טנה לו :

אמר ייזט בויה איהאם וליסוי קראמו ויאור סן
אבראם וקלכו כרוסיכאוי סאני כאלפעס
וליסער אלו :

קעטו סעלע סו דערס. פעהל פארטו סעווי
כעל-אשר ראלס סו סעפעס פעהל
דעלע סע סעפעס סו יעקוהו :

נאונו אסלך נרא קוק צארק אנע דאך לסרדכי
איהודי אנעאלת כרה קוק ואתא פאלח
פאחכם הוא יענע אלו :

וקע סרדכי א סעפער. וקען נרסו אק
כיהו. וקערו אקעו נרסו אשתו. למה
למה לו :

והי סרדכי א סעפער. וקען אנפע אלא כיהו
ואנפע סרדכי חרם ונהו. למה למהו
אלו :

ובע ישרון וקרו נכועי. אם יש סרדכי אק
סעני. אשר סעלית לנפול לפעיו לא
חובל לו :

אשרו סעקעו אן איהוד אקרא אבאן סענו
סרדכי וקאר סן איהודא אקרי אבטו
לוקע קראמו דרא לס תקרו אלו :

כעסיו עקס סעזים עמו. וקעטו סעלע
קעלעוהו סעלעו. וקא דעל סו יענע
יסו. יי יענע לו :

וארדום סעסון סעו דעאט וקאר ופועו

אלמלך ארדהו ליסתעילו. ולם נסודי אן אתא
תעסו ואנלו. אלה יצחק אלו:

פנים פלות טשתה בקין. אסר טשתה אל יסת
טעין. טעלי טי טפל לנגוד טעלי. וטעין
וטתמן לו :

קבל טא כלעיה ציאפת אטטר טנלטהא קאל אלמלך
יא חטניה באליטטא. אטטבו אן אלכל לתראטי
ליטהא וטכניה ואתברעת אלו:

יקסן לי וטפשי בטעלתי. וטעטי ארטי הטענה
בטקשתתי. בי נטפירטו לעזרה ולא טפירתי
תאנות לכו טתם לו :

תנעטא אלו טפטי בטעלתי. וקוטי יא טידי אלמלך
בטכתי. אן אנטעטא ללסטאיק ולם טן אטטי
טהויה קכטו עטית אלו:

פי טה טפטי אסר זה הצעה. וקלי טקכט טות
טתי הטעה. וליטאנ ארטה טיער. וטתק
אן לו :

אן טא טקא לי קדרא טעד האדי אהערא וטוואעי אהרב
הטיב אהטיבו באנקרא. אנטאן יטעד אטטע

באכווערא. ופריסה לים אלו:

לה אסר טי הוא זה טפל אנשי. וא זה הוא
טפל טערישי. א טי טערישי. אשר טעריטי אהבם
לו :

בעת קאל להא טן הוא האדיא טן נטיע אנטאני. ואן
האדיא הוא טן נטיע עציאני. או טן נטיע
אליטראני. אירי בעתכם אלו:

טתנה לעטרתו קקו זה הרע. אשר טתעות
בני צדיק טרע. או לישע רע. פי
נטול קדי וטענה לו :

אטתה לתנאוטו הן הארא אלמלשן אלו
קדאוויה בטלבו טן אלכטן. יא וויל עילא טאלם
אלכטטן. אןנזא ידיה יטענע אלו:

נטקלא הקרה וקם אל גני. וקטיבו קאהו נטפל
על בני. וקלי טטוים עוטי. וטתק
טתמוטקה לו :

אנתלה חטייה וקאם אלא כוטינתו וטרוטעו נטרו
וטקע עלא פריטו. יכטפו אלסטוואת וטכאאתו
וטלארץ האוניה אלו:

פרים אפר גיה סקאתו. הן עי עשה לקרדכי
 בביתו. נצו ספקן לתלותו. על קעז
 אשר הבין לו :

פואפי וואר כסף שלא זכנו ובפיתו. האודא כוזק
 עז לסרדכי פי ביתו ואמר אלסוך ליעזבו
 כמאפיו שלא אלכווק אלדי היר אלו :

עקרה אפר לבקש על עשה. לקשיב ספרי
 ראם ונסקה. פי נחם יי על עשה
 עעוקה. נשב וקפא לו :

וקפית אפר לתתפע שלא אפרתא לתתפע כראב
 אלנב וקסרתא אן נים אלה שלא ציבית
 קויה ותע פיהא ותע בארעבית ותשאא אלו :

פישא סקב לקוח היתודים. לקוח
 בשנאיהם עתודים. פי נפל פטר
 קרדכי על הפורדים. נשלוס קה לו :

נסכת אפרתא לתבן ליתוד. לוקלו כבעייתום
 ערה. אן וקע פוע סרדכי שלא פנאר אלתוד
 וכראם צאר אלו :

אנה קרדכי על עם לא אלקו. מישיע נרב
 ועיד ונאקו. והפסד על בית הקין. ועל
 כל אפר יש לו :

אפרתא סרדכי שא קים נם אפרל. ספחניד וכביד
 וזיד וסלסן. ואפרתא שלא בית חסן. ועלא נביע
 אלו אלו :

קנשתי לערבי סופם. ואבין לקניו ספספם.
 בשן אפרתא הסופם. ואפרתא
 שעות סילודים לו :

הייה טובה לערוניא חסן ואדי סלך לבני
 תארבין אלאיסאן. כונב גידום כעידום ארתן
 והדלי אפאפי אלסולודין אלו :

רעמי	פרטנדרא	דלפן	אפסרא
פירקא	אדליא	אידרא	פרטשקא
איוס	אידיו	והקא	נם קבורה

לו קעקח לו :

דעוסה	פרטנדרא	דלפן	אפסרא
פודרא	אדליא	אידרא	פרטשקא
איוס	אידיו	והקא	אפא אפא קבורה

לם צארת אלו :

שוללתי שוללי ואריש ריע. כי עקרה משאיל
אביון עני. ויטלט עני קשנע. ויתום
ולא עזר לו :

אסלבת אלשי וצרות צורוי אן פלע אלסמבין סן
אלקבר סנבורי. ואחבלין אלפקיר סן אלקבורי
ויתים ולים מעין אנו :

תקטב זאת לדור אחרון. ולבני בנים תקנה
לנדרון. וכל המזקיר אותה ירון. אשרי
העם ששקבה לו :

תעבת האוי לניי אלאנראני. ולבני בנין תבון
ללכראני. וכמוע אלסדכרהא יציר פרחאני. יא
בבת אלקום ארי אלו :

פרס רביעי

אבלו רעים שתי ושקרו. וימי הפורים
בשקקה שסרו. ועם שטתתכם האביונים
זכרו. ושלחו קנות לאין גבון לו :

כלו יא אעחאב אשרבו ואסנת. ואיזאם אלפור
באלפרהא אחפמו. וטע פרחתבום אלסמאבין
אריכו. וארסנו הראיא ללים סהיר א :

נפי אל סאז ושאוני. וינגבכי הים העברוני.
לכו בליוסי יסרוני. דום ליתנה והתחוללונו :

עניבאת אלסאיך סן חין שרפונא ופי קראד אלכחד
נרקוטא. ולאנל דאלך אכראוי יארבוטא אסכות
לאללה ואצטבר אלו :

זם צאת פרעה אטרי. לקרום כארנה עברי.
נצבו בחוקה מימי משקרי. ויתגעשו כי
תכה לו :

זם כרוני פרשן זראנא ליכסוף כאלסכע קמעאנא
אנהצבו כאלעזר סא סוניאחטא ואחלגו אן
אסתר אלו :

יצא צד אטרי עם גדושו. וישלח צור עגנו
לקסרישו. להיות על על ראשו.
לקציל לו :

כרנ אסצאיך ורא קום קדוסו ורסו אלכאלק ניסאשו
ליכסמו. ליציר פאי עלא ראסו. ליכלין אלו :

תעבירו כובשדה וערו סחרוה. בינו ובין

חודשיו הקרים . ולסתיו סעוקה
אתם חוריו . חוקי בקיע משכן לו :

דבול באינשאף ופצאיקע אנשו ביט זמן האכרע
אפרק ולאספל אכחד לדום נקק האסני
באלעכר מסכן אלו :

זכשונ תים לאתנו . נסבע פרעה וקל המוט.
כי שם הכפיד סדקבות נאנו . ורא פי
לא יבול לו :

וברטע אלבתר לסרכוו . בודק פרען ויטיע עמכרו . אן
אבתר תקל סראנב אקרארו . ונמר אן לם יקדי א' :
בתרות אפורים פאדורים גפלו . ובעופרת
במים רבים עללו . ודרשי י' שמו
יסללו גנגל עשור זכרו לו :

דעמא אלקווין במא אנטלייזן זסעו . זכדנאן במא
אלפתרון דעכו . ומחמסין אלה אסנו יסדו .
בזשק אדעאשר יסנד אלו :

סראנו ידו הנפלאה . על שפת תים נראה .
אשינה קדשה פי נאה נאה . בנסידות
נרע לו :

אזוזאנא קדחו אלעניבות . עלא חפת אלבתר סניפיה
אככה לאללה אן אקחד קדוא עמיסה
באלהסניד עזוד אלו :

דגלים עברו בקשה . ולפניהם אל נערע
בקרועת . אן שורה שורה נדשר .
מי בסוף נאלים " :

במא נקא ערו פי אל נשאף ולקראסחום במאיק
סוכף פי אל אקראם חין סכוע הסניהא
נרודה במא אל אקראם סון סוהך פי אג קאווין
יא אללה :

שירים ליום פורים

שינא

מי לסוף

אברך את שם די בחיבה אשר נסה לישראל כל פוכח
ומחודתו ומסעודתו אחת כל חודו למו מי סוב
זכרו לו :

לבן אתי שמעו ריעי וארזום מה שיהיה בימי סוף
אחשוזים חשקו סם ולענה כר וראש לא יאבת
הי סלוח לו :

עטרת אלפים ככרי ססון . טון רסן להסמוד את סם

חסון, וכתבים שלה לכל בני עמון, תאות לבו לא נתתה לו :

זכרון חסדי אל נאמן בבריתו, הציל את מרדכי וכל עדתו מיד אויבו אשר צדה לתלותו, נתלח הוא על עץ אשר הכין לו :

רעים אכלו שתי שכרו בשמחה, ולאביונים שלהו סגת ומנחת, לעולם תהיו כהשקם ובמחת, אשרי העם שככתה לו :

סי יסלל שינא

יום הנסים והפודקן, היה למעדה פתוקן, קח בום פלא תחור ריקן, אל תותר נותר בקנקן,

שכרות בעיני האל שנוי אך ליום מצח מני, יום שאמר בו צום ועינוי יום צאת הצאן פסצוקן, קח בום וכו' :

רצה לשתות יין בחר, עד יהי דבורך צרור, לא תבחין ברוך שארור, בין עב רקן לול רקן, קח בום וכו' .

אל או מחת אהשודש, סוכת שלום לנו ירוש, כשסן המוב על הראש, שהיא יורד על חזקן, קח בום וכו' :

סי אכרם

אזכור חסדי אל הנאמן, הוא היה לי כאברחםן, אל אל ישראל עם לא אלכן, ארוד הפן הפן אנורי, ברוך מרדכי הוא איש יחיני,

בשם אל איבר ועוסה, להניד אך היה המעשה, ויחי ביום סלך קשה אהשודש הוא ראש צודי, ארוד הפן וכו'.

רחש לבו לדבר זמר, להביא את ושמ, ועתו ערוכח, והסאן לבוא שמת, להראות את יופיה לעם נכרי, ארוד הפן וכו'.

התכמים נורו הריגתה, על ושרי ועל סמלכתה, בעצת הפן בן חמדתה, הוא פסוכן פוכן ארמני, ארוד הפן וכו'.

מכל בנות היא נבחרת, היא אמר דוסה כחמה כרת, להציל את עמה עמה מצות, על יד מרדכי הוא איש יחיני, ארוד הפן וכו'.